

Julie Buxbaum: Három dolgot mondj

Jessie-vel mostanában csak rossz dolgok történnek. A legborzasztóbb, hogy édesanyja meghalt. Jessie végignézte, ahogy anyukáját – aki a világ legjobb édesanyja volt - felfalja a rák. Nem telik el sok idő, édesapja, aki állandóan üzleti úton van, bejelenti: elvesz egy özvegyasszonyt, akit a neten ismert meg. Jessie rövid időn belül kap egy mostohaanyukát és egy új testvért. Költöznek. Jó messzire. Új iskola. Ahová nem fogadják be.

Aztán hamarosan üzenet kap „Valaki Senkitől”. Meg tanácsokat. Mire figyeljen, kivel vigyázzon, kinek lenne érdemes a barátságát keresni.

Jessie először azt hiszi, ez (is) csak egy trükk, hogy hülyét csináljanak belőle. Ám szép lassan belátja, VS segíteni szeretne neki. A sok-sok átbeszélgetett óra alatt egyre közelebb kerül a jóakarójához. Elmondják egymásnak a legféltebb titkaikat is – mindketten gyászolnak valakit. Egy bibi van csak: VS tudja, ki Jessie, tudja, hogy néz ki, míg Jessie nem tudja, kicsoda VS. Megpróbál rájönni, tippje is van, álma is van, hogy ki legyen, de ki tudja, hogy a valóságban úgy van-e?

„Hétszázharminchárom nap telt el anyu halála óta, negyvenöt azóta, hogy apu mindent feladott egy vadidegen miatt, akit a netről ismer, harminc azóta, hogy hirtelen Kaliforniába költöztünk, és csak hét azóta, hogy megkezdtem az érettségi előtti utolsó tanévetem egy vadiúj suliban, ahol kábé senkit sem ismerek. Ezen a napon e-mailem érkezik. Furcsának is érezhetném, hogy egyszer csak ott terem a bejövő üzeneteim között egy névtelen levél, amit a feladó ráadásul Valaki Senki néven írt alá, de az utóbbi időben olyannyira rá sem ismerek a saját életemre, hogy már semmin sem lepődöm meg. Hétszázharminchárom teljes nap kellett hozzá – miközben egészen mostanáig tartott, hogy megtanuljam ezt a fontos életleckét: a jelek szerint az ember a furcsaságra is immúnissá tud válni.”

A kamaszoknak is megvannak a problémáik, nem csak a felnőtteknek. Nekik talán még nehezebb is, mert nem dönthetnek szabadon saját életükről, nem dönthetik el, hol szeretnének élni, no pláne kivel, melyik iskolába szeretnének járni.

Jessie megpróbál visszamenni a régi életébe, de rá kell jönnie: van egy olyan választóvonal, ami után már semmi sem lesz olyan, mint előtte volt. Jessie akaratán kívül átlépte a Rubicont.

Mondjak három dolgot, amiért érdemes elolvasni?

- Mert nem könnyű patchwork családban élni – a felnőtteknek sem.
- Mert nem könnyű valaki elvesztését feldolgozni (én abban hiszek, hogy nem is lehet, csak megtanulunk nélküle élni, hiszen nincs választási lehetőségünk).
- Mert friss, fiatalos, mégis minden korosztály számára érdekes, élvezhető (én már túl vagyok az érettségi előtti éven, mégis jó volt olvasni ☺).
- Mert nem lehet nem azonosulni Jessie-vel, és muszáj neki drukkolni, hogy valahogy rendbe jöjjön az élete. És persze szorítunk, hogy VS a valóságban is olyan legyen, mint az üzenetekben. Ja, ez már több mint három. Sebaj. Tényleg érdemes elolvasni. ☺

Szigligeti Zsuzsanna